

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania S.S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Gdańsku
o prawo do rekompensaty,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 grudnia 2022 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 13 maja 2022 r., sygn. akt III AUa 1754/20,

- 1. umorzyć postępowanie kasacyjne;**
- 2. zasądzić od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Gdańsku na rzecz ubezpieczonego S.S. kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 13 maja 2022 r. oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Gdańsku od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 11 września 2020 r., którym rozpoznano odwołanie ubezpieczonego S.S. o decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Gdańsku z dnia 2 grudnia 2019 r. w przedmiocie prawa do rekompensaty, zmieniając zaskarżoną decyzję i przyznając ubezpieczonemu prawo do rekompensaty oraz nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżył w całości skargą kasacyjną organ rentowy, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy przez oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a ponadto o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Ubezpieczony S.S. w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej wskazanej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Organ rentowy cofnął skargę kasacyjną. Wniósł o umorzenie postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej oraz o odstąpienie od obciążania go zwrotem kosztów zastępstwa procesowego na rzecz ubezpieczonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79). Ponadto skarga kasacyjna została cofnięta przez organ rentowy (a nie

ubezpieczonego) i została wniesiona od prawomocnego wyroku oddalającego apelację organu rentowego.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c., nie znajdując podstaw ani do odstąpienia od obciążania skarżącego zwrotem kosztów zastępstwa procesowego na rzecz ubezpieczonego, ani do zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej.

as

l.n